

392R2077

Nr L 215/80

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

30.7.92

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2077/92

av den 30 juni 1992

om branschorganisationer och branschavtal inom tobakssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Utvecklingen på medellång och lång sikt av gemenskapens och världens jordbruksmarknader gör det nödvändigt att ompröva vissa instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att återskapa balans på marknaden. Dessa justeringar, som principiellt syftar till att skapa mera flexibla former för marknadsstödet, förutsätter att aktörerna på marknaden ändrar sitt ekonomiska beteende och tar större hänsyn till den faktiska situationen på marknaden.

Branschorganisationer som bildats av enskilda eller grupper och som representerar en betydande del av de olika kategorier som är sysselsatta med produktion, beredning och avsättning inom tobakssektorn skulle sannolikt komma att bidra till att större hänsyn tas till situationen på marknaden liksom till att uppmuntra förändringar i det ekonomiska beteendet i syfte att förbättra kunskapen om och organisationen av produktionen, beredningen och avsättningen. Deras verksamhet skulle i vissa fall kunna bidra till att förbättra balansen på marknaden och därigenom medverka till att målen enligt artikel 39 i fördraget uppfylls. Det bör därför fastställas vilka åtgärder som skulle kunna utgöra ett sådant bidrag från branschorganisationernas sida.

Det förefaller därför lämpligt att särskilt erkänna de organisationer som kan påvisa att de är representativa på regional eller interregional nivå eller på gemenskapsnivå och som aktivt strävar efter att förverkliga de ovan nämnda målen. Ett sådant erkännande bör kunna beviljas av medlemsstaten eller av kommissionen, beroende på hur omfattande branschorganisationens verksamhet är.

För att stödja den del av branschorganisationernas verksamhet som är av särskilt intresse med tanke på de nuvarande reglerna om den gemensamma organisationen av marknaden inom tobakssektorn bör bestämmelser införas som gör det möjligt att på vissa villkor utvidga de regler som en branschorganisation antagit för sina medlemmar till att även omfatta alla producenter eller producentgrupper, även de som inte är medlemmar, i en eller flera regioner. Icke medlemmar bör också kunna vara skyldiga att betala hela eller del av den medlemsavgift som är avsedd att täcka de kostnader för nämnda verksamhet som inte avser administration. Denna ordning bör genomföras på ett sådant sätt att berörda socioekonomiska gruppers rättigheter garanteras, särskilt konsumentens rättigheter.

Andra verksamheter som de erkända branschorganisationerna bedriver kan vara av allmänt ekonomiskt eller tekniskt intresse för tobakssektorn och därmed vara värdefulla för alla som är sysselsatta inom branscherna i fråga, vare sig de är medlemmar i organisationen eller inte. I dessa fall förefaller det rimligt att icke medlemmar betalar den medlemsavgift som är avsedd att täcka andra kostnader än de rent administrativa som uppkommer som en direkt följd av verksamheten i fråga.

För att säkerställa att programmet fungerar på ett riktigt sätt bör det etableras ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, varvid kommissionen bör ha en stående kontrollbefogenhet, särskilt vad gäller erkännandet av de branschorganisationer som arbetar på regional eller interregional nivå och vad gäller de avtal och de samordnade förfaranden som dessa organisationer tillämpar.

För att informera medlemsstaterna och andra intressenter bör det i början av varje år offentliggöras en lista över de organisationer som erkänts under det föregående året och en lista över de organisationer som fått sitt erkännande återkallat under samma period samt de bestämmelser som fått ett utvidgat tillämpningsområde med angivande av deras omfattning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs de villkor som gäller för erkännande av branschorganisationer och deras verksamhet inom den sektor som täcks av marknadsorganisationen för tobak.

⁽¹⁾ EGT nr C 295, 14.11.1991, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 94, 13.4.1992.

⁽³⁾ EGT nr C 98, 21.4.1992, s. 31.

Artikel 2

Enligt denna förordning skall som branschorganisationer erkännas de som

1. har som medlemmar företrädare för ekonomisk verksamhet inom produktion och beredning samt handel med tobak,
2. har bildats på initiativ av alla eller en del av de organisationer eller sammanslutningar som ingår i dem,
3. bedriver några av följande verksamheter på regional nivå i en eller flera regioner inom gemenskapen eller inom hela gemenskapen, och därvid beaktar konsumentintressena:
 - a) Medverkan till ökad samordning av avsättningen av tobak i blad och tobak i balar.
 - b) Utarbetande av standardavtal som är i överensstämmelse med gemenskapens bestämmelser.
 - c) Förbättrande av kunskapen om och insynen i marknaden.
 - d) Ökning av produkternas förädlingsvärde, särskilt genom marknadsföringsåtgärder och forskning om nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.
 - e) Omorientering av branschen mot produkter som bättre tillgodoser marknadens behov och hänsynen till folkhälsan.
 - f) Forskning om metoder som gör det möjligt att begränsa användningen av växtskyddsmedel samtidigt som produktens kvalitet säkerställs och jorden skyddas.
 - g) Utveckling av metoder och medel för förbättring av produktkvaliteten i produktions- och beredningsledet.
 - h) Användning av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall efter ansökan erkänna de branschorganisationer som bildats inom deras territorier och som

- a) bedriver sin verksamhet på regional eller interregional nivå inom territoriet,
- b) inom sitt verksamhetsområde och de branscher de representerar täcker en betydande del av produktionen eller handeln; om en organisation omfattar flera branscher och har en interregional omfattning måste den påvisa att den har ett visst minsta mått av representativitet inom var och en av de berörda branscherna och regionerna,
- c) bedriver ett antal av de verksamheter som anges i artikel 2.3,

d) inte själva producerar, bereder eller avsätter de produkter som omfattas av den marknadsorganisation som anges i artikel 1.

2. Före erkännandet skall medlemsstaterna anmäla till kommissionen vilka branschorganisationer som ansökt om erkännande och lämna all nödvändig information om vilka näringsgrenar de omfattar, hur representativa de är, vilka verksamheter de bedriver samt den övriga information som behövs för att ta ställning till ansökan.

Kommissionen kan inom 60 dagar efter medlemsstatens anmälan motsätta sig ett erkännande.

3. Medlemsstaten skall återkalla erkännandet om

- a) de krav som anges i denna förordning inte längre uppfylls,
- b) branschorganisationen överträder ett eller flera av de förbud som anges i artikel 7.3, utan att det påverkar tillämpningen av rättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning,
- c) branschorganisationen underlåter att uppfylla anmälningsplikten enligt artikel 7.2.

Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om beslut om återkallande av erkännandet.

Artikel 4

1. Kommissionen skall efter ansökan erkänna branschorganisationer som

- a) helt eller delvis bedriver sin verksamhet inom flera medlemsstaters territorier eller inom hela gemenskapen,
- b) har bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning eller gemenskapsrätten
- c) uppfyller föreskrifterna i artikel 3.1 b–d.

2. Kommissionen skall underrätta de medlemsstater inom vilkas territorier branschorganisationen bildats och dess verksamhet bedrivs om inkomna ansökningar om erkännande. De berörda medlemsstaterna skall därefter ha två månader på sig att inkomma med synpunkter.

Kommissionen skall fatta beslut om erkännande inom tre månader efter det att den har mottagit ansökan och all information.

3. Kommissionen skall återkalla erkännandet av de organisationer som anges i punkt 1 i de fall som anges i artikel 3.3.

Artikel 5

Kommissionen skall offentliggöra namnen på de branschorganisationer som erkänts i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och samtidigt ange inom vilken ekonomisk sektor eller geografiskt område de är verksamma och vilka av de i artikel 2 angivna verksamheterna som de bedriver. Återkallanden av erkännanden skall också offentliggöras.

Artikel 6

Erkännandet av branschorganisationer innebär att de tillåts bedriva de verksamheter som anges i artikel 2.3 på de villkor som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 7

1. Utan hinder av artikel 1 i förordning nr 26⁽¹⁾ skall artikel 85.1 i fördraget inte tillämpas på de avtal och samordnade förfaranden som de erkända branschorganisationerna ingått för genomförande av de åtgärder som anges i artikel 2.3.

2. Punkt 1 skall tillämpas endast om

- avtalen och de samordnade förfarandena anmälts till kommissionen, och
- kommissionen inom tre månader efter det att den har erhållit alla de upplysningar som behövs inte har funnit att avtalen eller de samordnade förfarandena är oförenliga med gemenskapens bestämmelser.

Avtalen och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft förrän denna period löpt ut.

3. Avtal och samordnade förfaranden skall under alla omständigheter förklaras vara oförenliga med gemenskapens bestämmelser om de

- kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom gemenskapen,
- kan medföra att den gemensamma organisationen av marknaden störs,
- kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som bransch- och sektorgårderna syftar till.
- innebär ett fastställande av priser eller kvoter, utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som branschorganisationerna vidtar till följd av särskilda bestämmelser som fastställts av gemenskapen,
- kan innebära särbehandling eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande del av produkterna i fråga.

(¹) Rådets förordning nr 26 om tillämpningen av vissa konkurrensregler för produktion och handel med jordbruksprodukter (EGT nr 30, 20.4.1962, s. 993/62), ändrad genom förordning (EEG) nr 49 (EGT nr 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

4. Om kommissionen efter det att den tremånadersperiod som anges i punkt 2 andra strecksatsen löpt ut, finner att de villkor som gäller för tillämpningen av denna förordning inte har uppfyllts, skall den fatta ett beslut med innebörden att artikel 85.1 i fördraget gäller för de berörda avtalen eller samordnade förfarandena.

Detta beslut får inte träda i kraft tidigare än det datum då den berörda branschorganisationen underrättats om beslutet, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

Artikel 8

1. Branschorganisationerna kan begära att vissa av deras avtal eller samordnade förfaranden inom det område där de är verksamma för en begränsad tid görs bindande för enskilda och grupper inom den berörda ekonomiska sektorn som inte är medlemmar i någon organisation som ingår i branschorganisationen.

Branschorganisationerna måste för att få utvidga tillämpningsområdet för sina bestämmelser företräda minst två tredjedelar av den berörda produktionen eller handeln. Om den föreslagna utvidgningen berör flera regioner, måste branschorganisationerna påvisa att de uppnår en viss minsta nivå i fråga om representativitet inom varje näringsgren och varje region.

2. De bestämmelser, för vilka ett utvidgat tillämpningsområde begärs, skall ha tillämpats i minst ett år och avse ett av följande områden:

- a) Kunskap om produktionen och marknaden.
- b) Fastställande av minimikvantiteter.
- c) Användande av miljövänliga odlingsmetoder.
- d) Fastställande av minimistandarder för förpackning och presentation.
- e) Användande av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.

3. En utvidgad tillämpning av bestämmelserna skall godkännas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 9.

Artikel 9

1. Då det gäller bestämmelser antagna av branschorganisationer som erkänts av medlemsstaterna, svarar medlemsstaterna för att berörda intressenter informeras genom offentliggörande av de avtal och samordnade förfaranden vars tillämpning avses utvidgas till att omfatta enskilda eller grupper som inte tillhör någon branschorganisation i en viss region eller grupp av regioner.

De berörda intressenterna skall ha två månader på sig att lämna sina synpunkter.

2. Vid slutet av denna period och innan beslut fattas, skall medlemsstaterna anmäla till kommissionen vilka bestämmelser de avser att göra bindande och samtidigt lämna all relevant information. I anmälan skall ingå alla de synpunkter som erhållits efter offentliggörandet enligt punkt 1 och en bedömning av ansökan om utvidgad tillämpning.

3. Kommissionen skall i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra de bestämmelser för vilka utvidgad tillämpning som begärs av de branschorganisationer som den erkänt enligt artikel 4. Efter offentliggörandet skall medlemsstaterna och de berörda intressenterna ha två månader på sig att lämna sina synpunkter.

4. Om de bestämmelser för vilka utvidgad tillämpning begärs är "tekniska föreskrifter" i den betydelse som anges i direktiv 83/189/EEG⁽¹⁾, skall de anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i det direktivet samtidigt med den i punkt 2 angivna anmälan.

Om förutsättningarna för att avge ett detaljerat utlåtande enligt artikel 9 i det direktivet är uppfyllda, skall kommissionen, vägra godkänna de bestämmelser för vilka utvidgad tillämpning begärs, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 5.

5. Kommissionen skall senast tre månader efter medlemsstatens anmälan fatta beslut i enlighet med punkt 2 och, i det fall punkt 3 är tillämplig, senast fem månader efter offentliggörandet av ansökan om utvidgad tillämpning av bestämmelserna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Kommissionen skall under alla omständigheter avslå ansökan om den finner att den utvidgade tillämpningen

— förhindrar konkurrensen på en betydande del av den gemensamma marknaden,

— begränsar frihandeln,

eller

— äventyrar målen för den gemensamma jordbrukspolitiken eller andra delar av gemenskapslagstiftningen.

6. De bestämmelser för vilka man ansökt om utvidgad tillämpning skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

7. Om bestämmelser i enlighet med denna artikel gjorts bindande för näringsidkare som inte är medlemmar i en branschorganisation, får medlemsstaten eller kommissionen, det som är lämpligast från fall till fall, besluta att enskilda eller grupper som inte är medlemmar skall betala till organisationen hela eller del av medlemsavgiften, utom för den del av avgiften som används för att täcka administrativa kostnader i samband med tillämpningen av bestämmelserna eller de samordnade förfarandena.

Artikel 10

1. När en eller flera av de i punkt 2 angivna verksamheterna bedrivs av en erkänd branschorganisation och är av allmänt ekonomiskt intresse för de personer vilkas verksamhet är knuten till en eller flera av produkterna, får medlemsstaten som beviljat erkännandet eller kommissionen, om erkännandet beviljats i enlighet med artikel 4, besluta att enskilda eller grupper som inte är medlemmar i sammanslutningen men som drar nytta av dess verksamhet skall betala till organisationen hela eller del av medlemsavgiften, i den mån medlemsavgiften är avsedd att täcka kostnader som är en direkt följd av verksamheten med undantag av varje form av administrationskostnad.

2. De verksamheter som avses i denna artikel skall anknyta till något eller några av följande områden:

— Forskning för att öka förädlingsvärdet på produkterna, särskilt genom nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.

— Undersökningar om hur kvaliteten på bladtobak och tobak i balar kan förbättras.

— Forskning om odlingsmetoder som medger en minskad användning av växtskyddsmedel och garanterar att jorden och miljön skyddas.

3. De berörda medlemsstaterna skall anmäla till kommissionen vilka beslut som de avser att fatta enligt punkt 1. Dessa beslut får träda i kraft tidigast tre månader efter tidpunkten för anmälan till kommissionen. Kommissionen får inom denna tid kräva att hela eller delar av förslaget till beslut förkastas, om det allmänna ekonomiska intresse som hävdas inte förefaller välgrundat.

4. Om de verksamheter som en av kommissionen enligt artikel 4 erkänd branschorganisation bedriver är av allmänt ekonomiskt intresse, skall kommissionen anmäla sitt förslag till beslut till de berörda medlemsstaterna, som sedan har två månader på sig att lämna sina synpunkter.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/230/EEG (EGT nr L 128, 18.5.1990, s. 15).

Artikel 11

Varje beslut som medlemsstaterna eller kommissionen fattar om åtgärder som innebär att enskilda eller grupper som inte är medlemmar i en branschorganisation skall betala avgift skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Beslutet får träda i kraft tidigast två månader efter tidpunkten för offentliggörandet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 30 juni 1992.

Artikel 12

Tillämpningsföreskrifter till denna förordning skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 23 i förordning (EEG) nr 2075/92⁽¹⁾.

På rådets vägnar

Arlindo MARQUES CUNHA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 70.